

[Socialministeren.]

med, at ikrafttrædelsesdatoen ville blive den 1. januar 1969. Ikrafttrædelsen er jo imidlertid udskudt til 1. januar 1970.

Jeg har derfor fundet det rimeligt at undersøge, om børnetilskudsloven eller dog enkelte af lovens bestemmelser kan træde i kraft før 1. januar 1970, og tidligere socialminister Bundvad har i et spørgsmål her i tinget for nogle måneder siden været inde på det samme. Jeg er kommet til det resultat, at de hensyn, der talte for, at man kædede ikrafttrædelsen af de to love sammen, er så stærke, at det er rimeligt at fastholde, at de træder i kraft samtidig. Da de bestemmelser, som børnetilskudsloven indeholder, i et vist omfang er taget fra andre love, er det imidlertid muligt ved at ændre bestemmelserne i disse love at nå til samme resultat, som hvis enkelte af børnetilskudslovens regler blev sat i kraft tidligere.

Det er på denne baggrund, jeg hermed foreslår, at indtægtsgrænsen for adgang til børnebidrag til enlige forsørgere efter forsorgsloven ophæves. Fra 1. april 1965 har der ikke været nogen indtægtsgrænse for en moders eller faders adgang til forskudsvis at få udbetalt det bidrag, som overvrigheden fastsætter til et barns underhold. Derimod har der for de bidrag til enlige forsørgere, som ydes efter forsorgsloven og bæres af det offentlige, hidtil været en indtægtsgrænse. Denne grænse blev sat op fra 1. april i år som en første etape henimod ophævelsen af grænsen, og det foreslås nu, at denne ophævelse sker fra 1. april 1969.

At indtægtsgrænserne i forsorgsloven ophæves, får umiddelbart virkning for børnetillæggene til de sociale pensioner, idet de beregnes efter samme regler. Adgangen til at få børnetillæg til pensionen er dog begrænset på enkelte områder, og jeg vil derfor foreslå, at disse begrænsninger samtidig ophæves. Da forslag til ændring af pensionslovene for tiden behandles i folketinget, vil der blive stillet ændringsforslag med henblik på at gennemføre de nødvendige ændringer.

Forsorgsloven foreslås i øvrigt ændret på to andre områder. Således foreslås det, at reglerne om administrativ frihedsberøvelse over for personer, der forsømmer deres forsørgerpligter, ophæves. Reglerne anvendes

kun i meget ringe omfang, og ved at ophæve dem følges en indstilling fra et nordisk udvalg, der har arbejdet med spørgsmålet.

Endelig foreslås det, at den hjælp, der kan ydes til personer, som forsørger et handicappet barn i hjemmet, og som har særlige merudgifter ved forsørgelsen, fremtidig skal kunne ydes uden hensyn til trang. Bestemmelsen om hjælp til disse familier har været gældende siden 1. april 1967, idet man ved ydelsen af hjælpen har skønnet over, hvad familien selv skulle betale. Jeg mener, det er rimeligt, at denne hjælp til dækning af merudgifter bliver et tilbud til familierne uden hensyn til deres økonomiske forhold.

Om enkeltheder i lovforslaget skal jeg henvise til bemærkningerne til forslaget. For at kommunerne kan tilrettelægge anvisningerne af børnebidrag efter de nye regler, er det meget ønskeligt, at loven gennemføres i god tid forud for dens ikrafttræden. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til hurtig behandling i tinget.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

Forslaget går ud på en 2-årig forlængelse dels af den i 1959 gennemførte afløsningsordning for erhvervsskatten i 9 byområder, dels af fikseringen af de økonomiske udligningstilsvær, der betales af Frederiksberg og Gentofte til Københavns kommune. De to ordninger, der siden 1959 er blevet forlænget fire gange, senest i 1967, har begge karakter af en erstatning til centralkommunen i forbindelse med ophævelse af kommunal erhvervsbeskatning af omegnskommunernes skatteydere. Erhvervsbeskatningen faldt bort i de 9 byområder i 1959, men var allerede i 1937 bortfaldet mellem København på den ene side og Frederiksberg og Gentofte på den anden. De i forbindelse med erhvervsskattens ophævelse i visse byområder i 1959 fastsatte tilsvær udgør årligt i alt godt 20 mill. kr., hvoraf ca. 15 mill. kr. betales København af dennes omegnskommuner.

Som følge af den stedfundne almindelige forøgelse af den kommunale personbeskatning har der fundet en ikke uvæsentlig for-